

Γεωργία Αἰτωλῶν, Μῦθοι,
Δ.Ι.Ε.Ε. 5 σ. 1 ἐξ.

①

Γεωργίος
(Αἰτωλός) 16^α αἰ.

Ο Σουρ. Λάμπος ἐκδίδει ἐνδ' αἰνῶ. 1-102 ἐν τῷ τῷ ἀερῷ.
152 κώδ. γρ' μόνῃς Ἰβήραν τοῦ Ἀγ. ὁρῶν τοῦ 16^α αἰῶντος σσημῶν
ἔργα τοῦ Γεωργίου Αἰτωλῶν. εἶναι δὲ ταῦτα συλλογὴ μῦθων
144 τὸν ἀρῶν. Τῶν μόνον 4, ἐντεταφέντοι Μῦθος γουρανία,
Μῦθος βοτάνου, Μῦθος μεθυσοῦ καὶ Μῦθος μοσχαρίᾳ, φαίνονται
τέτοι, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες εἰρήναι ἐν ταῖς συλλογαῖς τῶν αἰσωσιῶν
μῦθων ἢ τῶν εἰς τὸν Βάθρον ἢ Βαθρίαν εἰσγεγραμμένων. Κατὰ τὸν
ἐκδοτὴν καὶ οἱ 4 νέοι μῦθοι δὲ φαίνονται εἰσαδέντες ἐν τῷ τῷ
Αἰτωλῶν, ἀλλὰ μάλλον καὶ αὐτοὶ ἐν θαλασσίῳ εἰσέθενται. Οἱ
ἐκδιδόμενοι μῦθοι ἐστὶν ἐκτελεσθέντες ἐν τῇ δημώδει γλώσσῃ καὶ εἰς
στίχους σολιτινὰς ὁμοιοτελεῖται. Προσάδοται δ' ἐν τῷ χειρογράφῳ

Γεωργίου Αἰτωλῶ, Μῦθοι,
I. E. E. 56. 1 εἰς.

(2)

Γεωργίος
(Αἰτωλός) 16^{ος} αἰ.

ἡμεῖς ἐντοκαρῆ: " Ἀρχὴ τῶν μῦθων τοῦ Αἰτωλίου σοτηδὲν εἰς
οἷμα ὅπου μετὰ τῶν ἐν μῦθῶν ~~παρὰ~~ Γεωργίου."
Περὶ τοῦ Γεωργίου ὁ Σω. Πάμορος παραδίδει καὶ θεωρε-
θμὰς εὐλόγους. Πᾶσι ὁ Γεωργίος διέτριψεν ἑσὶ τινα χρόνον ἐν Κων-
σταντινουπόλει παρὰ τὴν πατρὸς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τοῦ Ζαυονδίου Ἰ. Βονα-
φείου ἀπομαγείλαι ἀπὸ σοφοῦ καὶ ἐγγλόχιμος. Κατὰ τὴν αὐτοῦ δια-
μογήν τὸν σερμῆδαν εἰς ῥῆξιν ἐπὶ τὸν θ. Ζυγομαχῶν καὶ τὸν Μα-
κωνίη Τξετζεζῶν, καὶ αὐτὸς ἀντιπαρῆκε δὲ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ ἐπιμενέουτος φιλαλήδανος, καί τινος ἐπὶ Γεωργίου τὸν Αἰ-
τωλὸν διαγαγόντων ὁ Κερκυραῖος Ἀλέξανδρος ὁ φόρτιος. "Εκ τού-
του ἐποτρυνώσας Δαμασκηνὸν τὸν Στουδίτου ἐπὶ τὸν Γ. Αἰτωλὸν μανθάν-
ουσαν, ὅτι καὶ ἐν Βενετίᾳ εἶχε διατρίψει. Κατὰ τοῦ ἐποταμοῦ

Γενεχίαν Αἰτωλῶν Μῦθοι,
Δ.Ι.Ε.Ε. 56.1ν3.

(3)

Γενεχίος
(Αἰτωλός) 16^{ος} αἰ.

ἐκ τοῦ Λάμωνα ἡ ἐνδοξοῦν του εἰς Ελλάδα ἔγχε σελήτην
τρίτην δεκάδα τοῦ 16^{ου} αἰῶνος. ὁ Γενεχίος ἔδρασε ἐν Κορινθίᾳ
μόνος στυγερώμενος, μετὰ τῶν ἐμφορῶν καὶ ἐμβεβαρυνώ-
μενων κατὰ τὸν σύγχρονόν του Ἰθρὸν Δαρμάριον Κορινθίαν.
κατὰ μαρτυρίαν τοῦ αἰῶνος Δαρμαρίου ὁ Γενεχίος θρῆν
ν' ἀπέθανε τὸ 1579 ἢ 1580. ὁ Δαρμάριος ἀπομαλεῖ τὰτε
Κορινθίαν, ἐν τῇ σόλῳ ἐν τῇ δέτρῳ καὶ δὴ κατὰ τὰ τε-
κατὰ τοῦ Σω. Λάμωνα

ἀνταῖα ἔη τοῦ θίου του. ἐν σημείωσι μανδανόμεν ἑσῆς,
"οὐκ ἔχει γυνῆα καὶ ἐν γυναικὶ τούτῃ σάει".

ΑΡΧΑΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ